

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Ponedj. 9. siječnja</i>	17.30 + Ivan i Marija Juričić
<i>Utorak, 10. siječnja</i>	17.30 + ob. Bosnić
<i>Srijeda, 11. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Četvrt, 12. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Petak, 13. siječnja</i>	17.30 Po nakani (al)
<i>Subota, 14. siječnja</i>	17.30 + Nada Gerić; Katica i Marijan Puškarić; Vlado Cazin
<i>15. siječnja</i> 2. NKG	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Nikola Luketić (8. dan); Nikola Poljak 16 SKRADNIK Po nakani (al)

1. **HVALA** – svim članovima ŽPV Oštarije i Cerovnika na svjesnom preuzimanju pastoralne brige za svoju župu i voljnosti zajedno sa župnikom doprinijeti daljnjem pastoralu.

2. **TRAŽI SE MEŽNAR** za Župu Oštarije. Pozivam župljane koji su zainteresirani preuzeti službu mežnara u našem Svetištu neka mi se jave do polovice siječnja.

3. **DAR ZA CRKVENE POTREBE** - godišnji prilog za obnovu crkvenih objekata.

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

4. **BLAGOSLOV OBITELJI** nastavlja se u Župi Oštarije.

Ponedjeljak, 9. siječnja	Gornje Selo
Utorak, 10. siječnja	Belaj
Srijeda, 11. siječnja	Od Svetišta, Bužin i Španjevo Brdo
Četvrtak, 12. siječnja	Prebeg Selo, Jurci i Mihaljevići

Stugom u srcu javljamo svim rođacima, prijateljima i znancima tužnu vijest, da je naš dragi i nezaboravni suprug, otac, djed i gospodin

NIKOLA LUKETIĆ

iznenada preminuo u utorak 03. siječnja 2017. god. u 11:03 sati u 71. godini života.

Ispraćaj, dragog nam pokojnika, na vječni počinak biti će u srijedu 04. siječnja 2017. godine u 15:00 sati iz mrtvačnice na mjesnom groblju Cerovnik.

Počivao u miru Božjem!

Ožalošćeni:
supruga Katica,
kćerke: Snježana i Sanja
zetovi: Damir i Željko,
unuci: Domagoj, Mihael, Dino i Toni
sestre,
te ostala tugujuća rodbina i prijatelji

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

8. siječnja 2017. • KRŠTENJE GOSPOD. • God. VIII. • br. 2 (332)

„Odmah nakon krštenja ugleda Isus Duha Božjega gdje se spušta na nj.“

Čitanje svetog Evandjelja po Mateju: U ono vrijeme: Dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti. Ivan ga odvrćaše: »Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?« Ali mu Isus odgovori: »Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!« Tada mu popusti. Odmah nakon krštenja izađe Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj. I eto glasa s neba: »Ovo je Sin moj, ljubljeni! U njemu mi sva milina!« *Riječ Gospodnja (Mt 3,13-17)*

„NE TEŽI RAZUMJETI
DA BI MOGAO VJEROVATI,
NEGO VJERUJ DA BI
MOGAO RAZUMJETI“

SV TOMA AKVINSKI

Mijenjanje uloga

Današnje evanđelje priča o mijenjanju uloga. Isusovo krštenje po Ivanu vrijedi povijesno kao jedan od najsigurnijih događaja u Isusovu životu. Ono dakako ima jednu "poteškoću", ne samo za nas danas, nego i za prve kršćane. Ivanovo krštenje bilo je krštenje pokore. Na Jordan su dolazili ljudi, kojima je to bilo "nužno". Evanđelist Luka zorno opisuje, tko je sve došao na Jordan: varalice i zločinci, nezadovoljni vojnici i carinici. Svi su oni bili spremni za obraćenje i promjenu svoga zlog života. Inače, oni ne bi dolazili u pustinju velikom pokorničkom propovjedniku Ivanu, da ispovijede svoje grijeh e i da se krste. Tko je sada čuo, da se Isus dao krstiti od Ivana, naravno da može postaviti pitanje: Je li to za Isusa također "nužno"? Zar se i on morao najprije obratiti Bogu i činiti pokoru? Ako ne, zašto se dao krstiti? Za one koji su ga opazili, moralo ih se dojmiti, da je i on kao i svi drugi grješnik.

Evanđelist Matej vjerojatno je znao za te prigovore. On se htio susresti s njima i stoga opisuje, drukčije nego Marko, dijalog između Krstitelja i Isusa. Razgovor kruži oko promjene uloga. Ivan ustuknu: "Ti mene treba da krstiš". Tebi ne treba pokora! Ja trebam krštenje, a ne ti! Isus ustraje na tome, da usred ovoga šarolikog grješnog mnoštva ljudi primi krštenje: tako želi Bog od njega!

Što je pokrenulo Isusa na taj korak? Zašto je napustio Nazaret, svoju obitelj, svoje zanimanje? Dugih trideset godina živio je potpuno neugledni obrtnički život. Sada kreće. Njegov prvi javni "nastup" je tako nešto kao njegov "životni program". On od početka zauzima mjesto, koje izražava njegovu životnu zadaću: "Ta ne dođoh zvati pravednike, nego grešnike" (Mt 9,13). Također njegovo ime "Isus", hebrejski "Jeshua" izražava to: "On će spasiti narod svoj od grijeha njegovih" (Mt 1,21). Isusova pomoć za grješnike počinje time, da on nije na distanci prema njima, nego da je usred njih. *Fra Jozo Župić*

Vatikan priznao Hrvatsku 13. siječnja 1992.

Dana 13. siječnja 1992. Hrvatska je dobila međunarodno priznanje od Vatikana. Priznanje Hrvatske i Slovenije, dviju katoličkih država bivše Jugoslavije, Vatikan je najavio još 20. prosinca 1991. i to posebnim dokumentom koji se jasno odredio prema zahtjevima za priznanje te dvije države. Prilično je nepoznato da je vatikanska diplomacija je prva u svijetu, još 3. listopada 1991., javno objavila da radi na međunarodnom priznanju Hrvatske! Time je Vatikan dao nemjerljiv doprinos međunarodnom priznanju i samostalnosti Hrvatske. Uz Vatikan najveći doprinos priznanju Hrvatske dala je Njemačka koja je još 19. prosinca 1991. objavila priznanje Hrvatske koje je trebalo stupiti na snagu 15. siječnja 1992. To je bio okidač za ostale zemlje EU da na taj dan objave međunarodno priznanje Hrvatske. Dan iza Vatikana, 14. siječnja 1992. Hrvatsku je priznao San Marino. Stoga je vatikanski korak svakako bio vrlo značajan jer je došao prije međunarodnog priznanja država EU koje se zbililo dva dana kasnije. Osim toga, to priznanje je imalo veliko simboličko i ohrabrujuće djelovanje na hrvatski narod čija je trećina domovine bila okupirana. Smatra se da najveće zasluge za priznanje imao, inače vrlo oprezne i spore vatikanske diplomacije, u hrvatskom narodu omiljeni papa Ivan Pavao II.

Molitva za zadobivanje milosti zagovorom Svetog pape Ivana Pavla II:

Presveto Trojstvo, zahvaljujemo Ti što si Crkvi darovalo papu Ivana Pavla II. i dalo da po njemu zasja nježnost Tvoga očinstva, slava križa Kristova i sjaj Duha ljubavi. Svojim punim pouzdanjem u Tvoje beskrajno Milosrđe i u Marijin majčinski zagovor, on nam je pružio živu sliku Isusa dobrog pastira i pokazao da je svetost najviši oblik redovitoga kršćanskog života i put ka postizanju vječnog zajedništva s Tobom. Daj nam, njegovim zagovorom, po Tvojolj, milost što je molimo.... Po Kristu Gospodinu našem. Amen!

**DOBROTVORNO PODUPIRAJUĆE DRUŠTVO
"SV. IVAN PAVAO II." OŠTARIJE**

poziva Vas na proslavu 5. obljetnice Društva i
25. obljetnice priznanja Republike Hrvatske
u subotu, 14. siječnja 2017. godine

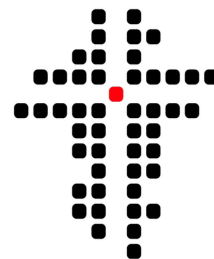
16.30 sati - molitva na groblju za pokojnog člana
17.00 sati - sv. krunica u Svetištu (predvođe članovi DPD-a)
17.30 sati - sv. misa u zahvalu sv. Ivanu Pavlu II. povodom
25. obljetnice priznanja Republike Hrvatske
18.30 sati - godišnja skupština u Vatrogasnom domu Oštarije
- zakuska za sve članove i uzvanike

Vama i Vašim obiteljima te svim prijateljima i suradnicima želimo
sretan Božić i blagoslovljenu 2017. godinu!

U ime Upravnog odbora:
Bartol Tunjić, predsjednik

Socijalni nauk Crkve (3. dio)

Na KBF-u u Zagrebu bio je dugačak put od prvih naznaka i kolegija koji su se bavili tom tematikom do institucionalnog osnivanja Katedre 2000. godine. Prvi kolegij pod nazivom «De socialismo et communismo» uveden je ak. god. 1898./99. (Josip Pazman). Slijedeće akademske godine (1899./1900.) isti profesor predaje «Socijalno pitanje» i «Sociologiju». Jedno vrijeme je socijalnu problematiku pod nazivom «Sociologija» (1920./21. do 1923./24.) predavao Augustin Juretić. Najvažnije ime koje se prije drugog svjetskog rata vezuje uz tu tematiku jest Milan Ivšić, koji kontinuirano od 1925./26. do 1941./42. predaje socijalnu tematiku u kolegijima: «Sociologija», «Agrarna politika» i «Principi sociologije». Nakon njega kolegij koji mijenja imena (Sociologija, Načela kršćanske sociologije, Katolička društvena nauka) predaje Andrija Živković (1942./43. do 1947./48. te 1951./52 i 1952./ 53.). U tom razdoblju predavali su kolegij i neki drugi profesori, primjerice Josip Salač (1949./50. do 1951./52., kao i Ivan Kozelj (1953./ 54.)

Iza Andrije Živkovića dolazi dr. Jordan Kuničić (ak. god. 1956./ 57. do ak. god. 1973./ 74.). U razdoblju od 1974./ 75 do 1976./ 77. Katoličku društvenu nauku predaje asist. Dr. Niko Kličan. Nakon toga od ak. god. 1977./78. kolegij Društveni nauk Crkve predaje dr. Marijan Valković, a od 1991./92. dr. Stjepan Baloban.

Nakon što je od najstarije Katedre moralne teologije u ožujku 2000. godine osnovana najmlađa Katedra socijalnog nauka Crkve, kolegij mijenja naziv u socijalni nauk Crkve. Nova Katedra uz kolegij Socijalni nauk Crkve ima kolegij Teološka socijalna etika te izborne predmete Ljudska prava i socijalni nauk Crkve, Kršćani i civilno društvo, Kršćanski caritas i socijalno zagovaranje.

Razvoj socijalnog nauka Crkve na KBF-u u Zagrebu do ustanovljenja Katedre kao ustrojbene jedinice znanstveno-nastavnog rada na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu imao je dugačak put. Razlog ustanovljenja Katedre socijalnog nauka Crkve na KBF-u u Zagrebu treba tražiti u pojačanom zanimanju kako društvene tako i crkvene javnosti za socijalni nauk Crkve nakon demokratskih promjena u Hrvatskoj 1990. godine. S jedne strane, brojna predavanja, socijalne tribine, organizirani skupovi kao i osnivanje Centra za promicanje socijalnog nauka Crkve HBK-e (počeo s radom u studenom 1997. godine) budili su svijest i tražili organizirano teološko promišljanje socijalne problematike. S druge strane, nakon Drugog vatikanskog koncila, a posebno sa papom Ivanom Pavlom II., socijalni nauk Crkve dobiva sve više na značenju u praktičnom i teoretskom promišljanju suvremene crkvene i društvene situacije. U tom kontekstu značajan je prvi dokument posvećen isključivo socijalnom nauku Crkve: Socijalni nauk Crkve u svećeničkom obrazovanju (Zbor za katolički odgoj, 1988. godine), koji vidi socijalni nauk Crkve kao autonomnu teološku disciplinu sa snažnim interdisciplinarnim obilježjem: «Koliko god da se taj nauk oblikovao tijekom 19. stoljeća kao dopuna traktatu moralke koji govori o kreposti pravednosti, vrlo brzo zadobio je znatnu samostalnost što je bila posljedica neprekidna organskog i sustavnog razvoja moralnog promišljanja Crkve nad novim i složenim društvenim pitanjima. Zato se može reći da socijalni nauk ima vlastitu samobitnost s dobro omeđenim teološkim obilježjem» (br. 4).